

Плѣнъ, плѣсенъ, пѣна, посѣщавамъ, прѣсный,
рѣдкій, рѣжт, рѣка, рѣчъ;

Свѣтъ, слѣпъ, снѣгъ, свѣщъ, сѣщамъ ся, стѣ-
на, слѣзъ, свѣсть, сѣнка, сѣдамъ, сѣкѣ,
сѣверъ.

Тѣло, тѣсный, тѣшт, тѣсто;

Хлѣбъ, хрѣнъ;

Цвѣтъ, цѣвъ, цѣдѣ, цѣлый, цѣлувамъ, цѣна,
цѣръ, цѣпѣ; чловѣкъ, ѣздѣ.

Освѣнь казаны - ты, въ всички други
случия пише ся е.

Я. Ъ.

225. Буква *ѣ*, както казахме, чисто ся произноси като *я*; а пакъ *я*, такожде ся произноси повече-то-пѣти като *е*. Така: *мѣсто*, *мѣра*, *снѣгъ* изговаря ся: *място*, *мяра*, *снягъ*; а пакъ: чисто, пята, пять изговоря ся: *често*, *пета*, *петь*.

226. Буква *ѣ*, изговаря ся като *я*, въ рѣчи пръвообразны, кога - то е ударенїе-то на неї, па слѣдува по неї и слогъ съ тврь-
дѣ гласнѣ; като: *мѣра*, *мѣсто*, *снѣгъ* и пр.
произносять ся: *мяра*, *място*, *снягъ*. А кога-
то ударенїе-то не е на буквѣ *ѣ*, па и слогъ-
тъ по неї е съ мягкѣ гласнѣ, произноси-
ся като *е*; както: *мѣста*, *мѣшѣ*, *грѣхота* и пр.

227. За да ся познае да ли съ *ѣ* или съ
я трѣбува да ся пишѫть рѣчи, кои-то имѣть
гласъ на *я*, съ ударенїе; трѣбува да измѣ-